2025/846

7.5.2025

PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) 2025/846

ze dne 6. května 2025,

kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 910/2014, pokud jde o přeshraniční párování totožnosti fyzických osob

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 910/2014 ze dne 23. července 2014 o elektronické identifikaci a službách vytvářejících důvěru pro elektronické transakce na vnitřním trhu a o zrušení směrnice 1999/93/ES ([1]), a zejména na čl. 11a odst. 3 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Nařízení (EU) č. 910/2014 vyžaduje, aby byly k dispozici evropské peněženky digitální identity (dále jen „peněženky“) a oznámené prostředky pro elektronickou identifikaci jako možnost autentizace za účelem získání přístupu k přeshraničním veřejným on-line službám poskytovaným členskými státy. V takových případech přeshraniční autentizace jsou záznamy obsahující informace týkající se uživatele peněženky nebo uživatele oznámeného prostředku pro elektronickou identifikaci někdy již k dispozici spoléhající se straně prostřednictvím jejího vlastního registru nebo prostřednictvím externího registru, a to často ve formě uživatelského účtu. V těchto případech mohou být určité informace týkající se uživatele získané z peněženek nebo z oznámených prostředků pro elektronickou identifikaci touto spoléhající se stranou nebo jejím jménem spárovány. Toho lze dosáhnout například pomocí centralizovaného řešení provozovaného subjektem veřejného sektoru s využitím informací, které má tato spoléhající se strana nebo registr, na který se spoléhající se strana spoléhá, již k dispozici, může jít třeba o registr obyvatel nebo databázi s informacemi o uživatelských účtech.

(2) Komise pravidelně posuzuje nové technologie, postupy, normy a technické specifikace. V zájmu zajištění co nejvyšší úrovně harmonizace mezi členskými státy při vývoji a certifikaci peněženek se technické specifikace stanovené v tomto nařízení opírají o práci provedenou podle doporučení Komise (EU) 2021/946 ([2]), zejména pokud jde o architekturu a referenční rámec, které jsou jeho součástí. V souladu se 75. bodem odůvodnění nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1183 ([3]) by Komise měla toto nařízení přezkoumat a v případě potřeby aktualizovat, aby bylo v souladu s globálním vývojem, architekturou a referenčním rámcem a aby byly dodržovány osvědčené postupy na vnitřním trhu.

(3) Aby se zajistilo spolehlivé fungování procesu párování totožnosti ve všech členských státech, měly by členské státy jednající jako spoléhající se strany provést prvotní párování totožnosti, když fyzická osoba poprvé požádá o udělení přístupu ke službě provozované spoléhající se stranou, a to buď na základě minimálního souboru údajů stanoveného v prováděcím nařízení Komise (EU) 2015/1501 ([4]), nebo na základě souboru osobních identifikačních

([1]) Úř. věst. L 257, 28.8.2014, s. 73, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2014/910/oj.
([2]) Doporučení Komise (EU) 2021/946 ze dne 3. června 2021 o společném souboru nástrojů Unie pro koordinovaný přístup k rámci pro evropskou digitální identitu (Úř. věst. L 210, 14.6.2021, s. 51, ELI: http://data.europa.eu/eli/reco/2021/946/oj).
([3]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1183 ze dne 11. dubna 2024, kterým se mění nařízení (EU) č. 910/2014, pokud jde o zřízení evropského rámce pro digitální identitu (Úř. věst. L, 2024/1183, 30.4.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1183/oj).
([4]) Prováděcí nařízení Komise (EU) 2015/1501 ze dne 8. září 2015 o rámci interoperability podle čl. 12 odst. 8 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 910/2014 o elektronické identifikaci a službách vytvářejících důvěru pro elektronické transakce na vnitřním trhu (Úř. věst. L 235, 9.9.2015, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2015/1501/oj).

údajů stanoveného v prováděcím nařízení Komise (EU) 2024/2977 ([5]). Toto nařízení zaměřuje na členské státy jednající jako spoléhající se strany, přičemž nařízení (EU) č. 910/2014 ponechává na členských státech, aby rozhodly, zda bude systém párování totožnosti zpřístupněn také soukromým spoléhajícím se stranám. Pokud členské státy předpokládají zpřístupnění párování totožnosti spoléhajícím se stranám, které nejsou subjekty veřejného sektoru, měly by v co největší míře uplatňovat mechanismy a postupy stanovené v tomto nařízení.

(4) Pro účely přeshraničního párování totožnosti při používání peněženek by informacemi používanými pro jednoznačné párování totožnosti měly být povinné identifikátory údajů v souboru osobních identifikačních údajů stanovené v oddíle 1 přílohy prováděcího nařízení (EU) 2024/2977 spolu s případnými nepovinnými údaji potřebnými k zajištění toho, aby byl soubor osobních identifikačních údajů jedinečný.

(5) Pro účely přeshraničního párování totožnosti při používání oznámených prostředků pro elektronickou identifikaci by informacemi používanými pro jednoznačné párování totožnosti měly být povinné atributy minimálního souboru údajů pro fyzické osoby stanovené v oddíle 1 přílohy prováděcího nařízení (EU) 2015/1501. Odkaz na povinné atributy minimálního souboru údajů pro fyzické osoby by měl být chápán v kontextu prováděcího nařízení (EU) 2015/1501, které popisuje atribut jako složku minimálního souboru osobních identifikačních údajů, na rozdíl od definice atributů stanovené v čl. 3 bodě 43 nařízení (EU) č. 910/2014 ve znění nařízení (EU) 2024/1183.

(6) Vzhledem k závislosti na již existujících informacích, které spoléhající se strana používá k zajištění jednoznačného párování totožnosti, nemusí být proces párování totožnosti ve všech případech úspěšný. Aby byla spoléhajícím se stranám poskytnuta přiměřená flexibilita, mohou členské státy zavést doplňkové procesy, které dosáhnou rovnocenné úrovně důvěry ve výsledek procesu párování totožnosti.

(7) Pokud je proces párování totožnosti považován podle ustanovení tohoto nařízení za úspěšný, měla by spoléhající se strana nebo strana jednající jejím jménem nebo registr, na který se spoléhající se strany spoléhají, nebo centralizovaný systém zajistit, aby byl uživatel informován o úspěšné registraci, též zobrazením jména nebo pseudonymu uživatele, a v příslušných případech mimo jiné o dostupných možnostech uložení výsledku procesu párování totožnosti. Tyto možnosti mohou zahrnovat uložení propojení v registru provozovaném spoléhající se stranou a/nebo v registru, na který se spoléhající se strana spoléhá, a/nebo vydání zvláštního elektronického potvrzení atributů, v kterém je propojení obsaženo a které lze opětovně použít v budoucnu, a/nebo použití alternativních možností poskytnutých spoléhající se stranou nebo stranou jednající jejím jménem. Uživatel by měl mít v příslušných případech na výběr z možností a kontrolu nad dobou uchovávání, aby se zajistilo, že uživatelé budou moci v budoucnu opětovně použít dokončené procesy párování totožnosti.

(8) V zájmu zvýšení transparentnosti a kontroly ze strany uživatelů by v případě, že se uživatele nepodařilo úspěšně spárovat, měly být uživateli sděleny jasné důvody, proč bylo párování neúspěšné. Kromě toho by měl být uživatel informován o možných dalších krocích. To by mělo zahrnovat informace, které byly použity v procesu párování totožnosti, jakož i veškeré zjištěné nesrovnalosti, a poskytnout uživatelům jasná vysvětlení a pokyny o možných nápravných opatřeních a doplňkových postupech.

(9) Aby v případech, kdy se provede párování totožnosti, byly k dispozici vhodné nápravné mechanismy, měly by spoléhající se strany nebo strany jednající jejich jménem nebo registry, na které se spoléhající se strany spoléhají, vést vhodné protokoly, pokud jde o proces párování totožnosti, informace použité k párování a veškeré další podpůrné doklady poskytnuté fyzickou osobou, jakož i výsledek procesu párování totožnosti. Tyto protokoly by se měly uchovávat po dobu nejméně 6 měsíců a nejvýše 12 měsíců, aby bylo možné evidovat a vyřizovat stížnosti uživatelů. Dobu uchovávání by mělo být možné prodloužit, pokud to vyžaduje právo Unie nebo vnitrostátní právo.

([5]) Prováděcí nařízení Komise (EU) 2024/2977 ze dne 28. listopadu 2024, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 910/2014, pokud jde o osobní identifikační údaje a elektronická potvrzení atributů vydávané k evropským peněženkám digitální identity (Úř. věst. L, 2024/2977, 4.12.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2024/2977/oj).

(10) Aby uživatelé peněženek nemuseli proces párování totožnosti provádět opakovaně, mohou členské státy požadovat, aby systémy párování totožnosti byly schopny vydat elektronické potvrzení atributů obsahující propojení mezi uživatelem peněženky a registrem, v němž je tento uživatel evidován jako známý uživatel. Alternativně mohou členské státy uložit propojení jako odkaz na registr, který je přístupný spoléhající se straně, nebo přijmout jiná pomocná opatření.

(11) Aby se zajistilo, že peněženky, které mají být poskytnuty v souladu s požadavky čl. 5a odst. 1 nařízení (EU) č. 910/2014, a oznámené systémy elektronické identifikace mohly využívat výhod plynoucích z fungujících systémů párování totožnosti, je třeba stanovit delší lhůtu pro použitelnost příslušných ustanovení tohoto nařízení. Pokud jde o peněženky, každý členský stát by měl poskytnout alespoň jednu peněženku do 24 měsíců ode dne vstupu v platnost prováděcích aktů uvedených v čl. 5a odst. 23 a čl. 5c odst. 6 nařízení (EU) č. 910/2014. Použitelnost příslušných ustanovení tohoto nařízení o párování totožnosti na základě peněženek by se proto měla shodovat s výše uvedeným časovým rámcem. Pokud jde o oznámené systémy elektronické identifikace, měl by být poskytnut dostatek času k nahrazení funkcí pro párování totožnosti.

(12) Vzhledem k tomu, že používání peněženky má být dobrovolné, měly by členské státy uživatelům poskytnout alternativní způsoby získání přístupu k službám, které poskytují, pokud jednají jako spoléhající se strany.

(13) Při pokusu o autentizaci vůči elektronické službě může plynule proběhnout registrace nového uživatele, která se tak uživateli může vizuálně i technicky jevit stejně jako opětovná návštěva elektronické služby. Z tohoto důvodu by registrace nového uživatele k elektronické službě měla být pro účely tohoto nařízení považována za rovnocennou úspěšnému procesu párování totožnosti.

(14) Členské státy by měly zajistit, aby proces párování totožnosti fungoval hladce a aby uživatel nezaznamenal vícenásobné změny relací a opakující se kroky, a to ani v případě, že proces párování totožnosti není zpočátku úspěšný a provádí se doplňkové procesy.

(15) Členské státy mají volnost navrhovat svá uživatelská rozhraní a oznámení způsobem, který vyhovuje jejich vnitrostátnímu kontextu, s přihlédnutím k duchu požadavků obsažených v tomto nařízení.

(16) Na činnosti zpracování osobních údajů podle tohoto nařízení se vztahuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ([6]) a v příslušných případech směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/58/ES ([7]).

(17) V souladu s čl. 42 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1725 ([8]) byl konzultován evropský inspektor ochrany údajů, který vydal své stanovisko dne 31. ledna 2025.

(18) Opatření stanovená tímto nařízením jsou v souladu se stanoviskem výboru zřízeného článkem 48 nařízení (EU) č. 910/2014,

([6]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů) (Úř. věst. L 119, 4.5.2016, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2016/679/oj).

([7]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/58/ES ze dne 12. července 2002 o zpracování osobních údajů a ochraně soukromí v odvětví elektronických komunikací (směrnice o soukromí a elektronických komunikacích) (Úř. věst. L 201, 31.7.2002, s. 37, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2002/58/oj).

([8]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1725 ze dne 23. října 2018 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány, institucemi a jinými subjekty Unie a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení nařízení (ES) č. 45/2001 a rozhodnutí č. 1247/2002/ES (Úř. věst. L 295, 21.11.2018, s. 39, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1725/oj).

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Předmět

Toto nařízení stanoví pravidla pro přeshraniční párování totožnosti fyzických osob subjekty veřejného sektoru nebo subjekty jednajícími jménem subjektu veřejného sektoru, která je třeba pravidelně aktualizovat, aby byla v souladu s vývojem technologií a norem a s prací prováděnou na základě doporučení (EU) 2021/946, a zejména s architekturou a referenčním rámcem.

Článek 2

Obecné požadavky

1. Pokud subjekt veřejného sektoru jedná jako spoléhající se strana v souvislosti s přeshraniční on-line službou nabízenou tímto subjektem veřejného sektoru nebo jeho jménem, členské státy zajistí, že k zajištění jednoznačného párování totožnosti fyzických osob se použije postup stanovený v odstavci 2.

2. Jednoznačné párování totožnosti provádí spoléhající se strana nebo registr, na který se spoléhající se strany spoléhají, nebo centralizovaný systém nebo se provádí jménem takové spoléhající se strany, a to požádáním, podle toho, co je relevantní, o informace uvedené v odstavci 3 nebo 4, obdržením těchto informací a ověřením jejich pravosti.

3. Spoléhá-li se na peněženku, jsou informacemi, které se použijí pro jednoznačné párování totožnosti, povinné osobní identifikační údaje stanovené v oddíle 1 přílohy prováděcího nařízení (EU) 2024/2977 spolu s případnými nepovinnými údaji potřebnými k zajištění toho, aby předkládaný soubor údajů byl jedinečný, v příslušných případech včetně doplňujících informací nebo doplňkových postupů.

4. Spoléhá-li se na oznámený systém elektronické identifikace, jsou informacemi, které se použijí pro jednoznačné párování totožnosti, povinné atributy minimálního souboru údajů pro fyzické osoby stanovené v oddíle 1 přílohy prováděcího nařízení (EU) 2015/1501, v příslušných případech včetně doplňujících informací nebo doplňkových postupů.

5. Při určování, zda existuje jednoznačná shoda totožnosti, páruje spoléhající se strana nebo strana jednající jejím jménem informace poskytnuté uživatelem s informacemi, které tato spoléhající se strana nebo strana jednající jejím jménem nebo registr, na který se spoléhající se strany spoléhají, již evidují.

6. Na výsledek postupu popsaného v odstavci 5 nemají v míře, do níž je to možné, vliv rozdíly v přepisu, mezery, spojovníky, zřetězení a podobné pravopisné varianty, které vyžaduje právo Unie nebo vnitrostátní právo členského státu.

7. Pokud je u informací uvedených v odstavci 2 přesná shoda, která se týká pouze jedné fyzické osoby, nebo výsledek procesu vede k nové registraci uživatele, která je svou funkcí rovnocenná úspěšnému procesu párování totožnosti, považuje se proces párování totožnosti za úspěšný a jeho výsledkem je jednoznačná shoda totožnosti. Pokud shoda není přesná nebo se týká více než jedné fyzické osoby nebo pokud strana provádějící párování totožnosti nemůže zaručit, že je shoda jednoznačná, považuje se proces párování totožnosti za neúspěšný.

8. Členské státy se mohou spoléhat na centralizované systémy párování totožnosti provozované subjektem veřejného sektoru usazeným v daném členském státě, pokud jde o zajištění, že oznámené prostředky pro elektronickou identifikaci nebo peněženky z jiného členského státu lze párovat se stávajícími registracemi a záznamy s využitím on-line postupů.

9. Pokud členské státy umožní stranám spoléhajícím se na peněženku, které nejsou subjekty veřejného sektoru, provádět párování totožnosti, použijí se v příslušných případech mechanismy a postupy stanovené v tomto nařízení.

Článek 3

Povinnosti spoléhajících se stran, pokud je proces párování totožnosti úspěšný

1. Když uživatel poprvé provede proces párování totožnosti a tento proces se podle čl. 2 odst. 7 považuje za úspěšný, spoléhající se strana nebo strana jednající jejím jménem nebo registr, na který se spoléhající se strany spoléhají, nebo centralizovaný systém zajistí, aby byl uživatel informován o skutečnosti, že mu byl udělen přístup ke službě, k níž o přístup žádal.

2. V příslušných případech je uživatel rovněž informován, zda:

a) byl zaregistrován jako nový uživatel;

b) byl úspěšně spárován s jedním stávajícím uživatelem spoléhající se strany, nebo

c) byl úspěšně spárován s jedním stávajícím uživatelem v registru, na který se spoléhající se strana nebo strana jednající jejím jménem spoléhá;

d) může v budoucnu znovu použít dokončené procesy párování totožnosti volbou jedné z následujících možností, včetně doby uchovávání:

— uložení propojení, jež lze opětovně použít v budoucích žádostech o přístup, v registru provozovaném spoléhající se stranou nebo v registru, na který se spoléhající se strana spoléhá,

— vydání zvláštního elektronického potvrzení atributů, v kterém je obsaženo propojení, jež lze opětovně použít v budoucích žádostech o přístup,

— alternativní možnosti poskytnuté spoléhající se stranou nebo stranou jednající jménem spoléhající se strany nebo centralizovaným systémem, které lze opětovně použít v budoucích žádostech o přístup.

Článek 4

Povinnosti spoléhajících se stran, pokud proces párování totožnosti není úspěšný

1. Pokud se proces párování totožnosti považuje podle čl. 2 odst. 7 za neúspěšný, spoléhající se strana nebo strana jednající jejím jménem nebo centralizovaný systém zajistí, aby byl uživatel oznámeného prostředku pro elektronickou identifikaci nebo peněženky informován:

a) že zpřístupněné údaje nebyly úspěšně a jednoznačně spárovány s některým stávajícím uživatelem spoléhající se strany nebo v registru, na který se spoléhající se strana nebo strana jednající jejím jménem spoléhá;

b) zda jsou uživateli k dispozici jiné možnosti pro párování totožnosti, nebo jsou k dispozici jiné způsoby získání přístupu k dané službě.

2. Možnosti nebo jiné způsoby uvedené v odst. 1 písm. b) mohou zahrnovat:

a) jiný oznámený prostředek pro elektronickou identifikaci nebo jinou peněženku;

b) aktualizaci informací, které spoléhající se strana, strana jednající jejím jménem nebo registr, na který se spoléhá spoléhající se strana nebo centralizovaný systém párování totožnosti, již evidují;

c) doplňující informace poskytnuté spoléhající se stranou nebo stranou jednající jejím jménem pro účely párování totožnosti nebo centralizovaným systémem.

3. Pokud doplňkové metody vedou k úspěšné a jednoznačné shodě nebo registraci, výsledek se řídí povinnostmi stanovenými v článku 3.

4. Pokud spoléhající se strana nebo centralizovaný systém určí, ať už prvotně nebo po neúspěšném provedení doplňkových procesů párování totožnosti, že uživatel nebyl dosud registrován, může tato spoléhající se strana nebo centralizovaný systém považovat tohoto uživatele za nového uživatele a v příslušných případech jej zaregistrovat v souladu s vnitrostátními právními předpisy nebo správními postupy.

5. Pokud doplňkové metody nevedou k úspěšné a jednoznačné shodě, může strana provádějící párování totožnosti posoudit, zda uživatel se spoléhající se stranou nebo registrem, na který se spoléhající se strana spoléhá, dosud neinteragoval, a považuje se proto za nového uživatele.

6. V případě nového uživatele použijí spoléhající se strany postup stanovený v článku 3. Spoléhající se strany mohou registrovat nové uživatele v souladu s vnitrostátními právními předpisy nebo správními postupy.

Článek 5

Povinnosti spoléhajících se stran po dokončení procesu párování totožnosti

1. Je-li proces párování totožnosti stanovený v článku 2 dokončen, ať už úspěšně, nebo neúspěšně, vede spoléhající se strana nebo strana jednající jejím jménem nebo registr, na který se spoléhající strana spoléhá, protokoly týkající se procesu párování totožnosti a jeho výsledku, které zahrnují, je-li to k dispozici:

a) hodnoty poskytnuté uživatelem a spoléhající se stranou, které se používají k provedení procesu párování totožnosti;

b) datum a čas procesu párování totožnosti;

c) veškerou příslušnou dokumentaci poskytnutou jako součást doplňkových metod uvedených v čl. 4 odst. 1 a 2, která je nezbytná pro řešení sporů;

d) v příslušných případech veškeré identifikátory nebo čísla účtů, které spoléhající se strana, registr, na který se spoléhající se strany spoléhají, strana jednající jejím jménem nebo centralizovaný systém párování totožnosti používají a které se týkají dané fyzické osoby.

2. Pokud jde o protokolování informací uvedených v odstavci 1, spoléhající se strany nebo strany jednající jejich jménem zohlední zásady bezpečnosti a ochrany soukromí již od návrhu.

3. Spoléhající se strany nebo strany jednající jejich jménem uchovávají protokoly pro účely bezpečnosti po dobu nejméně 6 měsíců a nejvýše 12 měsíců. Pro jiné účely, včetně umožnění registrace a zpracovávání stížností uživatelů, může být doba uchovávání prodloužena, vyžaduje-li to právo Unie nebo vnitrostátní právo.

Článek 6

Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se ode dne 24. prosince 2026.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 6. května 2025.

Za Komisi
předsedkyně
Ursula VON DER LEYEN